

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010358
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2717010358.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému P. F., pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 01.04.2019 sp. zn. 6T/151/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.10.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd I. stupňa obžalovaného P. F. za vinného zo zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa najneskôr od začiatku mesiaca august 2015 do dňa 21.09.2015, prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby Skype pod nickmi: „T.XXXX“, „F.“ a P.XXXXXX“ sa nakontaktoval na mal. L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., D. H. č. XXXX/X, ktorý je dieťaťom a zároveň osobou ťažko zdravotne postihnutou, čo ovplyvňuje jeho správanie, ktoré je poznačené zoslabením jeho psychickej integrity, vôľovej a morálnej vyspelosti, čoho si bol vedomý, pričom s ním udržiaval elektronicke komunikáciu so sexuálnym obsahom vrátane toho, že ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby Skype, v ktorej maloletý vystupoval pod nickom „B.XXX“, žiadal, aby si stiahol trenírky, aby sa ukázal nahý, aby si chytal svoje prirodzenie, onanoval, pričom uvedené obžalovaný sledoval cez webkameru a následne o tom L. T. vyhotovil na jeho žiadosť videozáznam, ktorý mu dňa 12.08.2015 o 21,17 hod. zaslal na jeho nick „T.XXXX“, taktiež obžalovaný žiadal mal. L. T. o to, aby si strčil do análneho otvoru rôzne predmety ako šraubovák, fixku, čo maloletý urobil a o tomto vyhotovil videozáznam, ktorý dňa 13.08.2015 o 11,42 hod. zaslal cez elektronicke komunikáciu službu Skype nicku obžalovaného „F.“, ďalej obžalovaný maloletému L. T. hovoril, že je krásny a aký je nádherný a volal ho na stretnutie do lesa, aby mohli hrať „hoňku“.

Za to podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov nepodmienečne, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016 zo dňa 15.12.2016, právoplatný dňa 12.04.2017, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu napadol včas podaným odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona považuje za nezákonné. Poukázal na to, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016, bol obžalovaný P. F. právoplatne odsúdený za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom hmotným predmetom útoku bolo v tomto trestnom konaní dieťa. Bol mu uložený trest odňatia slobody v

trvaní 11 rokov. Okresný súd Bratislava V, pri ukladaní tohto trestu, nesprávne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný P. F. bol pred spáchaním trestného činu odsúdený za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona, teda mal správne pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona a uložiť mu trest v rámci upravenej trestnej sadzby (zvyšená dolná hranica o jednu polovicu). Poukázal na to, že v prejednávanej veci sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku na osobe vo veku 14 rokov, zároveň ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, o ktorom obžalovaný preukázateľne vedel, využíval klamstvo, pretváрку, lesť a dôverčivosť poškodeného. Takéto konanie obžalovaného spôsobilo následok na zdraví poškodeného, pohnútkou konania obžalovaného bolo jeho vlastné sexuálne uspokojenie, pričom ignoroval následky, ktoré vyvolá. Obžalovaný je recidivistom trestnej činnosti a dokonca recidivistom druhovo obdobnej trestnej činnosti, pričom ako hmotný predmet útoku si vyberá osoby najzraniteľnejšie - deti. Obžalovaný svoju trestnú činnosť nikdy v skutočnosti neofutoval, poškodeným sa neospravedlnil, skutok bagatelizoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že upustenie od uloženia súhrnného trestu je v rozpore s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona, neuloženie trestu je neprimerané, preto navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 200 odsek 2, § 38 odsek 5, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť s tým, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 odsek 7 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný, písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 10.09.2019 (č.l. 512) odmietol účasť na verejnom zasadnutí a žiadal, aby sa toto vykonalo v jeho neprítomnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj pri rozhodovaní o uložení resp. neuložení súhrnného trestu.

Okresný súd správne zistil, že v prejednávanej veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom k trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016 zo dňa 15.12.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2To/22/2017 zo dňa 12.04.2017. Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, ktorý v súčasnej dobe vykonáva.

Neuniklo pozornosti súdu I. stupňa, že obžalovaný sa tak vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016, ako aj v prejednávanej veci opätovne dopustil zločinu, keď v tejto súvislosti správne poukázal na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/41/2012, ktorým bol uznaný za vinného za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 232 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov a probačným dohľadom.

Správne boli úvahy súdu I. stupňa o tom, že spáchanie opätovného zločinu odôvodňuje postup pri ukladaní trestu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a rovnako správne boli aj úvahy o tom, že pri

ukladaní súhrnného trestu za viac trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, sa pri ukladaní trestu zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu. Na základe takýchto úvah správne vymedzil trestnú sadzbu v prejednávanej veci v rozpätí od 11 rokov do 20 rokov.

Aj krajský súd skúmal, či v prejednávanej veci boli splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, keď je jednoznačné, že trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016, zodpovedá spodnej hranici podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona upravenej trestnej sadzby. Zároveň skúmal, či takýto postup nie je v rozpore s účelom trestu podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona. Po tom, ako vyhodnotil závažnosť celej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, za ktorú by prichádzal do úvahy súhrnný trest, ako aj spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku, na ktoré poukazoval prokurátor v odvolaní, vyhodnotil opätovne osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť a zistil, že obžalovaný sa síce dostal do rozporu so zákonom v minulosti viackrát, avšak vo výkone trestu odňatia slobody je prvý raz na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/32/2016. Zároveň zistil, že okrem trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov bol odsúdenému dňa 22.11.2018 nariadený aj výkon trestu v trvaní 1 rok vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/187/2014 (§ 367 odsek 1 Trestného zákona) a dňa 12.04.2018 mu bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiac vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/81/2012 (§ 219 odsek 1 Trestného zákona). Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa v minulosti dopúšťal menej závažnej trestnej činnosti (s výnimkou odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/41/2012 (ktoré podmieňuje použitie ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona), a vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, dospel aj krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov za zbierajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, je v súlade s ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona a považoval ho za postačujúcu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a to aj po zohľadnení všetkých okolností, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch odvolania.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.